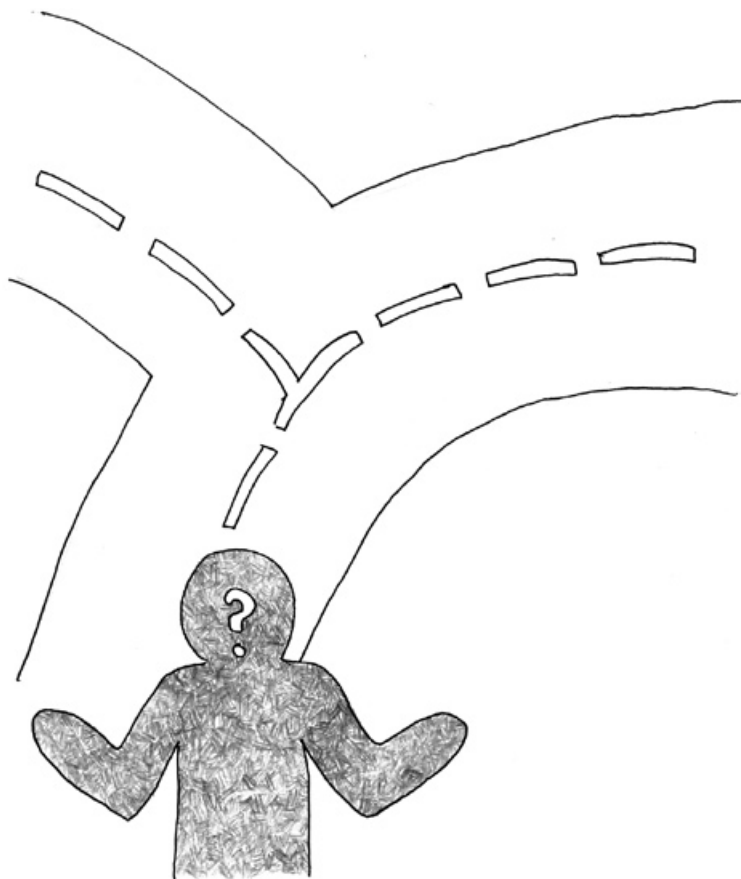

Предсказания

за края

**„Обаче трябва първо да се проповядва
благовестието на всички народи“ (Марко 13:10)**

Събота
28 май

Най-доброто на което си способен в предстоящите дни

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Марк 13:10

Когато зъвърших колежа преди няколко години, много хора искаха да знаят какво ще правя с придобитата степен и с живота си най-общо казано. Нямах точен отговор, въпреки че мислех по този въпрос още от постъпването ми в колежа. Моята боледуваща баба бе дочула „заявките“ на доброжелателите и очакваше да гойда при нея с дилемата си.

„Просто им кажи, че ще направя най-доброто, на което си способен.“ Това наистина е дълбок и директен отговор на настойчив въпрос.

„Какво ще правиш сега, след като завърши?“ - те продължаваха да ме питат. Отговорът ми започна да се видоизменя - „Най-доброто, което мога.“

Понякога е трудно да се поеме ролята на младо поколение, на което е поверена задачата да проповядва адвентната вест за последните дни, да бъде: Онези, които затварят вратата и загасят лампата, така да се каже. Думите на Исус, записани в Марк 13:10 ни поставят огромна отговорност.

Наистина, дълбок и директен отговор на настойчив въпрос.

Марк 13:10 казва - „трябва първо да се проповядва благовестието на всички народи.“ Четейки тези думи, вашата молитва трябва да бъде милиони други хора да направят същото. Докато

съществува религиозна свобода, на наше разположение ще бъдат безброй възможности. Разбира се, предизвикателствата стават по-големи, с нарастване на опита и проникателността на врага.

За това ние сме призвани да продължим без страх да „публикуваме“ благовестието на всички народи без да се страхуваме от репресии. Марк 13:11 ни казва: продължавайте без да се безпокуите „предварително какво ще говорите“, защото Светият Дух ще говори чрез нас. Или както Линкълн Стийд красноречиво е казал - „Краят на историята трябва да бъде видян сякаш е фокусиран върху Исус Христос. Ако Той не е всепоглъщащият център на нашия апел, ние няма да сме достатъчно сериозни относно религиозната свобода.“ *

Въпреки че краят е близо нека никои не обявява, че историята приключва. До колкото ние сме част от нея, историята на човечеството продължава дотогава, докато Бог прецени, че е време да се срещнем със Спасителя. Все още имаме свобода да славим нашия Бог. Наистина, вие ще бъдете част от историята, ако послушате призивът на Марк 13:10. Но засега правете най-доброто, което можете. „Търгувайте с това докато гойда“, казва Господ в притчата в Лука 19:13. Каквото и да е заниманието ви, най-доброто е всичко, което можете да направите.

*Линкълн Стийд, <<http://adventistreview.org/2004-1501/story1.html>>

Перспективата на времето

ЧЕРНО НА БЯЛО

Марк 13:23

Представете си, че сте прекарали дълъг ден с Исус в храма. Тръвайки си се спускате към долината Кедрон и след това се изкачвате 120 метра, за да стигнете до Елеонския хълм. След това поглеждаме сто метра надолу към панорамния изглед на храма и град Ерусалим. Марк ни казва, че Петър, Андрей, Яков и Йоан придружавали Исус и техният коментар бил: „Какви огромни камъни! Каква величествена постройка!“ (Марк 13:1). Вроден патриотизъм, гордост и радост протичаха през вените им. Някои от белите камъни достигаха големина 20 на 2 на 3 метра. След това Исус предсказва разрушаването на храма. Учениците нямаха представа как и кога това би могло да се случи.

През 69 година сл. Хр. има четирима римски императора. След това време на смут и гражданската война се появява Веспасиан - победителят. Междувременно неговият син Тит обсажда Ерусалим. Много на брой евреи умират от глад. Три съперничаещи си фракции в Ерусалим само ускоряват завземането на града. Тит и войските му превземат крепостта на Ирод перз юли, а на 5-ти август достигат храма и го запалват. Това се

Учениците трудно разбираха гумите на Исус.

случа на годишнината от разрушаването на първия храм от вавилонците. Завладяването на останалата част от Ерусалим отнело още един месец.

За учениците бе трудно да схванат гумите на Исус. През главата им преминаваха смесени мисли: неузвимият храм, триумфалното влизане на Исус, второто очистване на храма, предстоящото да се установи царство. Исус не поставя ясно разграничение между нещата, отнасящи се за разрушаването на Ерусалим и второто Му идване. Учениците мислеха, че последните две бяха тясно свързани. Те не успяха да разберат това, което Исус ги учеше през последната година. Познаването на бъдещите събития би било повече отколкото можеха да понесат.

Тъй като ние поглеждаме назад с перспективата на времето, лесно можем да се зачудим как така учениците не са схванали смисъла. Обърквачите гласове на целия им опит означаваха, че това значимо преживяване, което се очертаваше пред тях и всички негови последствия бяха трудни за разбиране. А ние по-различни ли сме от тях? Ние живеем в края на времето. Схващаме ли значимото събитие, което ще повлияе не само този свят, но също и цялата вселена? Будни ли сме? Исус ни е казал всичко, което трябва да знаем.

Получил ли е Исус телеграма?

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Дан. 8:9-14; Марк 13:1-36; 1 Йоан 4:16-18

Когато прочетох Марк 13 изглеждаше, че Исус представя последните новини по CNN. Трагедиите, катастрофите и ежедневните смъртни случаи звучат твърде познато. Бях подтикнат да си спомня, че това е един древен текст на свръхестествено откровение директно от Божия Син. В този кратък откъс, Исус пророкува обстоятелствата не само по време на падането на Ерусалим през първи век, но и за Неговото второ идване на земята.

Обстановката (Марк 13:1-4)

В действителност Исус отговаря на въпроса на Своите ученици. Те току що бяха напуснали храма, където Той поучаваше хората и се защитаваше пред група фарисеи и привърженици на Ирод. На излизане, учениците с гордост разговаряха за прелестта на храма. Както много от евреите по това време, те възприемаха постройката като жизнен център на своята религия. Очакваха деня, в който Господ щеше

да възстанови славата и мощта на тяхната нация. Бяха учудени от отговора на Исус, който предсказваше разрушаването на такова великолепно духовно място. Изчакаха докато излязат от града и се изкачат на Маслиновия хълм, за да попитат Исус за повече подробности.

Те бяха озадачени, когато отговорът на Исус предсказва разрушаване на такова величествено духовно място.

Исус пророкува (Марк 13:5-27)

„Исус не отговори на учениците Си разграничавайки разрушението на Ерусалим от великия ден на Неговото пришествие. Той смеси описанието на тези две събития. Ако бе разкрил пред учениците Си бъдещите събития както Той ги виждаше, те нямаше да могат да понесат това.“ Исус използва модела на старозаветните пророци - вземайки буквалния израилев народ като представител на Божия народ в предстоящите времена. Той започва с език, който бе присъщ за Неговите ученици, тъй като те бяха евреи. Той говори за издигане и падане на царства, войни и слухове за войни, природни катастрофи, които обикновено се свързваха с Божиите съдби против греха (стихове 7 и 8). След това продължава с описание за политическо преследване и дори предателство, насочвайки мислите им към израилевата история представляваща непрекъснат цикъл от падане под робство и избавление. (стихове 9-13).

По средата на своето пророчество, Исус цитира пророк Даниил (8:

13) имайки предвид най-ужасното нещо за набожните евреи, а именно оскверняването на най-святото място в храма. За тях това означаваше края на света. Тяхната вселена не би могла да съществува без храма като място, където Бог можеше да присъства между тях. Ако храмът изчезнеше и Бог изчезваше. Но Исус продължава. Това ужасно събитие е последвано от време на скръб, която е откъд въображението им; нещо по-ужасно дори от потопа, Египет, Вавилон или Рим. Навсякъде ще царува измама във времето, когато хората отчаяно ще следват всеки, който обещава облекчение.

Накрая Исус приключва пророчеството с обрисувание на Неговото Второ Пришествие. Той обещава, че Бог ще преодолее и ще прекрати всяко страдание, което те трябва да понесат. Той ги призовава да търсят Него, а не само храмовата постройка.

Аналогиите (Марк 13:28-37)

Както имаше обичай Исус свърза учението си с притча, поставяща вечните истини в обстановка, която аудиторията от фермери, рибари, бирници и други можеше да разбере и да запомни. Той наблягаше на това колко е важно да бъдеш буден и готов, когато Господарят се завърне.

Страх от обратното на страха?

Исус постави описанието за ужасните предстоящи събития във фрази на утеха: „Не се страхувайте“, „Не бойте се“. Той поставя тези неща в контекста на много по-голямата картина на Божият план за човечеството. В този случай, едно земетресение, война или един въпрос нямат голямо значение. Той призовава своите ученици и нас да фокусираме внимание си върху Него и Неговия план, да не би иначе да се уплашим и да се отделим от Него.

В края на този текст Исус неколккратно говори за бдене и то за постоянно бдене. Често ние презръщаме Христовата утеха и не се страхуваме от изпитанията, които виждаме пред себе си. Но също толкова често заемаме мястото на онзи слуга и очакваме завръщането на господаря треперейки от страх. Но съветът на Исус за бденето тук е поставен в „рамката“ на очакване, не със страх, а с радост. Ако слугата е роб на жесток, себелюбив господар, той естествено би се страхувал. Но, когато някой стане Христов ученик, той бива осиновен и служи с радост и от любов. В този случай се поставя знак за равенство между будния слуга и боящият се (1 Йоаново 4:16-18). Слугата на любящия Господар очаква Неговото завръщане; напрягайки очите си над стената, нетърпеливо се надява да зърне своя Господ на хоризонта.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Поставете се на мястото на учениците. Бихте ли се страхували от разрушаването на Ерусалим? Защо?

2. Ако ние не трябва да се страхуваме, защо тогава Исус ни казва всички тези ужасни неща?

3. Как моето бдене се превръща от чувство на страх в проява на любов?

Вторник
31 май

Не много далечното бъдеще

СВИДЕТЕЛСТВО

Марк 13:1-4, 30, 31

Христовото Второ Пришествие - както Петър, Яков, Йоан и Андрей ние бихме искали да знаем как и кога ще стане това.

Исус каза: „Истина ви казвам, това поколение няма да премине, докато всичко това не се сбъдне“ (Марк 13:30).

Сигурно е. И това бъдеще не е твърде далече. Това ще се случи в нашето поколение и ние се чувстваме сякаш хванати в капана на времето. Как можем да бъдем лишени от най-важните детайли на нашето земно съществуване, а именно кога страданията ни ще приключат и надеждите ни ще се изпълнят.

„Точното време на Второто Пришествие на Човешкия Син е тайна Божия.“ Бог има Своето точно време, което нашият ограничен човешки ум не може да схване.

Ще стане в нашето поколение.

„Ние не сме от онази група хора, които определят точно колко време ще измине до Второто завръщане на Исус със сила и голяма слава. Някои са определяли времеви периоди и когато те изминат самонадеяният им дух не приема упори, но те започват да определят нови и нови периоди; но многократните им провали ги запечатват като фалшиви пророци.“ И така „Кога ще стане всичко това?“ (стих 4).

„Бог не е дал на никго вест, че остават пет, десет или двадесет години преди да дойде края на земната история. Той не дължи на никого извинение, че се е забавил с подготовката за Своето идване. Никой няма да може да каже подобно на злият слуга - „Господарят ми се забави“, защото това води до безразсъдно занемаряване на дадените възможности и привилегии, които ни се дават, за да се приготвим за великия ден.“

„Ние наблюдаваме великия ден на Бога. Знаците се изпълняват. И въпреки това нямаме вест, която да ни открие деня и часа на Христовото идване. Господ мъдро е скрил това от нас, за да бъдем винаги в състояние на очакване и подготовка за Второто Пришествие на нашия Господ Исус Христос в небесните облаци.“

Очакваме светло бъдеще - Христовото Второ Пришествие. И ние няма да бъдем разочаровани, понеже това бъдеще е сигурно и не е твърде далече.

КАК МИСЛИТЕ?

Считате ли за предимство или пречка това, че не знаем точното време на Второто пришествие? Защо?

Игва, игва скоро - Исус!

ИМА КАК

Марк 13:1-36

Ще бъдеш ли готов, когато Исус дойде? За милиони вярващи - християни и нехристияни, второто идване на нашия Господ и Спасител Исус Христос, ще бъде ден на радост, ден на празник на Този, Който ще спаси народа Си от греховете им. Тогава също ще бъде и ден на скръб за всички, които са избрали да не вярват.

Аз ще бъда готов, когато моя Спасител дойде. Очаквам деня, когато най-накрая ще мога да погледна чистата любов в лицето. Тогава ще мога да кажа - благодаря Ти Исусе, че умря за мен - за един неблагоприятен грешник.

Как можеш да се запознаеш с някого, когото никога не си виждал, но за когото си знаел цял живот? Ето няколко начина да се приготвиш:

1. Изучавай. Бъди старателен - животът ти зависи от това. Нямам пред вид да изучаваш Словото Му от време на време, но всяка минута. Когато искаш да познаваш някого интимно, ти искаш да бъдеш в присъствието на този човек. По този начин можеш да имаш постоянно непрекъсната връзка както и да схванеш тона на гласа, изражението на лицето или жестовете.

**Бъди
старателен!**

2. Пребъдвай. Забавленията са чудесно място да се отпуснеш с приятелите и да се наслаждаваш на хубава (или не толкова) храна правейки нещо заедно. Подобно на тези, които се събират заедно е чудесно да бъдеш приятел с Него и с хората, които имат подобна на твоята вяра. Когато Христос живее в нас, хората ще забележат и ще пожелаят да имат това, което ние притежаваме, понеже имаме Христос.

3. Разточителство с подаръци. Това е чудесно за човека, получаващ осезаем израз на любовта и за дарителя, който е бил способен да демонстрира тази любов по определен начин. Вземете го от Мария: Исус знае как да оцени добрия подарък, така че иди да напазаруваш любов, търпение, доброта, вярност и уважение и ги пази скрити в сърцето си. Един ден ще можеш да представиш своите подаръци лично.

Откровение 21:4 разкрива крайния резултат. Сега ние трябва да се приготвим. Аз ще бъда готов! А ти?

КАК МИСЛИТЕ?

Кои са петте неща, които бихте поставили на първо място в своя списък за подготовка за Христовото пришествие?

Въпреки това, ела по-скоро Господи, Исусе

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

1 Петрово 3:11-13

Един мой приятел приключваше писмото си по следния начин: „Не мога да чакам Исус да се завърне“. Отговорих му: „И аз се чувствам като теб. Колкото по-скоро застанем лице срещу лице с Исус, толкова по-добре. Копнея по Неговото завръщане.“ Това не е преувеличение. Когато погледна жена си и децата си и те погледнат към света, в който трябва да живеем сега, същият като онзи по времето на Ной, казвам - ела скоро, Господи Исусе!

След това в „Животът на Исус“ чета следното: „Като разпространяваме евангелието в света в нашата власт е да ускорим завръщането на нашия Господ. Ние не само трябва да очакваме, но и да ускоряваме идването на Господния ден.“ Библията казва, че трябва да живеем свят и благочестив живот и да забързаме пришествието. (2 Петрово 3:11, 12)

Така че как бихме могли да забързаме „Денят“?

1. Покай се и се обърни към Бога. Петър казва: „Покайте се и се обърнете, за да се заличат греховете ви, та да дойдат освежителни времена от лицето на Господа и Той да ви изпрати ... Христа“ (Деяния 3:19, 20). Това е в основата на всичко.

Това не бе преувеличение.

2. Бъди буген. „Тези, които бдят за Господа [Марк 13:32-35] очистват душите си чрез послушание на истината.“ Вероятно ви е познат изразът: „само-изпълняващо се пророчество.“ Или това означава да получите каквото очаквате. Така, че когато „нетърпеливо търсите всякакво друго знание освен за Библията, Христос идва като крадец.“

3. Работи сериозно. „Те съчетават сериозната работа със старателно бдение. Понеже знаят, че Господ е при вратата, тяхната ревност се засилва, за да се обедини с работата на божии служители за спасението на души.“

Една част от „сериозната работа“ включва проповядване на евангелието. Аз да проповядвам? „Не се безпокойте предварително за това какво да говорите, но каквото ви се даде в оня час това говорете, защото не сте вие, които говорите но Святия Дух.“ (Марко 13:11)

4. Стой твърдо. Точно преди Исус да отиде на небето Той каза: „Не е за вас да знаете години или времена, които Отец е положил в собствената си власт. Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Святия Дух. И ще бъдете свидетели за Мен ... до края на земята.“ (Деяния 1:7,8)

Аз вярвам, че тук стои отговорът на въпроса за скорошното завръщане на Исус: здрава връзка със Святия Дух, създадена чрез ежедневно общуване с Исус. Той каза: „Пребъдвайте в мен и аз ще пребъдвам във вас.“ (Йоан 15:4) (Прочетете стихове 1-8)

Готови ли сме за Исус?

ИЗСЛЕДВАНЕ

Матей 24

С ДВЕ ДУМИ

Ние сме отговорни за всеки момент от своя живот и трябва да се стремим да правим най-доброто, което можем всеки ден. Исус ни е екипирал със знанието, което ни е необходимо да разпознаем и да се приготвим за Неговото завръщане. Ние имаме обещанието, че нашият Господ ще се завърне скоро и ние трябва да Го очакваме с радост. Междувременно сме призвани да изучаваме Словото Му, да общуваме помежду си и да се отнасяме един към друг както бихме се отнасяли към Бога, да се покаем и да вървим близо до Него, да останем на пост, да Му позволим да ни използва за разпространяване на евангелието и да останем твърди във вярата.

А ЗАЩО НЕ?

- Да поздравяваме и да общуваме с посетителите, които посещават евангелизационната поредица или обществена проява във вашата църква, за да споделите добрите вести, че Исус идва скоро.
- Да четем Великата Борба в дискуссионна група. Да си правим записки, които да ни помагат в ежедневната работа.
- Да слушаме или да пеем с приятели или в семейството песента „Исус идва отново“ от сборника с духовни химни.
- Да напишем стихотворение за значението на Второто пришествие за нас. Да го споделим със съботно-училищната група или с групата за изучаване на Библията.
- Да научим втори език, за да достигнем да повече хора в свидетелстването и споделянето на евангелието.
- Да нарисуваме сцена от книгата Откровение, която представя нашето разбиране за Второто пришествие на Исус. Поставете я там, където бихте могли да я виждате всеки ден, за да ви напомня целта.
- Да научите на изуст Откровение 4:11 и да го включите в ежедневните си молитви или изучаване на Библията.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

Великата Борба, глава 28

Kenneth L. Gentry, *The Greatness of the Great Commission: The Christian Enterprise in a Fallen World*.